

CZOKANIE (1) *sb n*

N sg czokani(e).

Sł stp brak, Cn s.v. ciokanie, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.: ciokanie s.v. ciokać.

Głaskanie i poklepywanie młodych, płochych koni; poppysma Mącz, Cn; poppysmus Cn: Poppysma, vocis blandimenta quae fiunt equis indomitis cum tractatione manuum, Czokánie/ hahákánie y głaskánie rękómá młodych koni yefzycze płochych. Mącz 312b.

Cf CIOKAĆ

ZZie